

Ogłoszenia parafialne

Siostrzane refleksje nad Słowem

Wniebowstąpienie Pańskie

31 maja 2025

Wniebowstąpienie Pańskie /Łk 24, 46- 53/

Dziś w Uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego mój wzrok zwracam ku Niebu. Patrę z podniesioną głową tam, gdzie cel mojej ziemskiej wędrówki. Jednak, czytając pierwsze słowa dzisiejszej Ewangelii szybko zmiernam się z tym, co ziemskie. Jezus mówił swojej męce, o swoim cierpieniu ale i o zwycięstwie nad śmiercią i grzechem czyli o zmartwychwstaniu. Te pierwsze słowa nie napawają mnie więc lękiem, ale ogromną nadzieją, że łącząc swoje cierpienia i codzienne trudy z Jezusem, dzięki Jego łasce i ja mogę żyć wiecznie.

W kolejnych słowach Pan mówi do uczniów, że są świadkami wielkich dzieł Boga: ci którzy tkwili w grzechu, nawracają się i żyją pełnią radości i miłości jaka z tego płynie.

Mówi także o obietnicy z wysoka, która da im siłę i moc do tego, aby iść i głosić Dobrą Nowinę. Uczniowie Jezusa mają działać nie swoją mocą, ale mocą pochodzącą od Niego. I tak się dzieje po dziś dzień: Pan obdarza nas takimi łaskami i darami, jakie są nam teraz najbardziej potrzebne. Jednak dobrze wiemy jak trudno jest zaufać i jak często mamy swoje „awaryjne” pomysły w różnych sytuacjach. A wystarczy to oddać Temu, Który może stokroć więcej niż się nam czasem wydaje.

Pan błogosławi swoich uczniów, ale błogosławi także i mnie. To błogosławieństwo jest obdarzeniem mocą i Jego łaską by z odwagą i miłością iść do tych, których spotykam każdego dnia na mojej drodze. Po udzieleniu im swojej mocy, Pan wstępuje do Nieba. Jednak nie oznacza to, że już Go nie ma tutaj z nami.

On jest.. wystarczy się dobrze rozejrzeć i oczami wiary spotkać Jezusa, bo jak pisał Lothar Zanetti: „Ci, którzy żyją NADZIEJĄ, widzą dalej; Ci, którzy żyją MIŁOŚCIĄ, widzą głębiej; Ci, którzy żyją WIARĄ, widzą wszystko w innym świetle”.

s.Katarzyna W.